

HIER EN GINDS.

Moedervreugde en moedersmart zien wij hier vóór ons: *de vreugde* ginds in het heerlijke, frissche weiland, daar dartelt het veulentje rondom de merrie, die rustig graast, en zeker zoo gelukkig is als een paard maar zijn kan; *de smart* bij het achtergebleven moederpaard, dat treurend neerziet op haar stervend jong. Zij begrijpt het niet, deze merrie, waarom haar kind niet opstaat, maar roerloos liggen blijft. Zij zou het willen helpen, maar kan niet; onmachtig staat ze er bij. Gelukkig, dat ze geen denkvermogen heeft, en geen begrip van lijden, al bezit ze ook een onbestemd gevoel van smart, een vaag besef, dat de dingen verkeerd gaan. Waarom toch dartelt en springt haar jong niet rond, zooals de veulentjes daar ginds in de wei? Waarom neemt het geen voedsel, en blijft het drinken onaangeroerd? — Treurig en verbaasd blijft ze er bij staan, en al werden de staldeuren wijd opengezet, ze zou niet gaan genieten van het malsche gras in de wei, en van de heerlijke vrijheid, die het jaargetijde meebrengt. Neen, haar kind moet meegaan, anders blijft ze ook in den stal; ze verlaat het niet, want ook de dieren hebben moederliefde, hun door den Grooten Schepper van 't heelal ingeschapen; en daarom gevoelen zij iets van moederliefde en moedersmart.

Moedersmart, wat kan die groot zijn! Onbeschrijfelijk groot voor een moeder, die *weet* en *meegevoelt*, wat haar kind lijdt!

Ontzettend, wanneer zij bovendien weet, dat haar kind, evenals zij, een onsterfelijke ziel bezit, en deze in gevaar is verloren te gaan, voor eeuwig! Ja, onverdraaglijk zou die smart zijn, wanneer er niet geschreven stond in Gods Woord: „Roept Mij aan in den dag der benauwdheid, Ik zal er u uithelpen,” en als de medelijdende, liefdevolle Heiland er niet was om raad en troost en uitkomst te geven, en het hart te vervullen met blijdschap en vrede, ook te midden der grootste smart! — Onmachtig staat de moeder daar; zij kan niet helpen, maar zij kan opzien tot den Machtigen Helper, die Zich zoo vriendelijk wil neerbuigen tot het zwakke en machteloze, en voor Wien geen ding te wonderlijk is.

Smart is er *hier*; droefenis, ellende en lijden overal om ons heen; maar *vreugde* daar ginds, *in het blijde verschie!* Daar geen tranen meer, geen scheiding, geen rouw!

Ziet, de zwaluw komt het ons melden! Als een kleine hemelbode vliegt zij naar binnen en herinnert ons aan de woorden in Ps. 84: Zelfs vindt de musch een huis, en de zwaluw een nest voor zich, waar zij haar jongskens legt, bij Uwe altaren . . . Welgelukzalig zijn zij, die in Uw Huis wonen, zij prijzen U gestadiglijk!

WILHA RIEM-VIS.

Stoomdruk — LA RIVIÈRE & VOORHOEVE — Zwolle.